

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4082/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Стамбене задруге "ББ" ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате зараде и накнаде зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/2018 од 22.08.2019. године, у седници већа одржаној 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/2018 од 22.08.2019. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужене.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/2018 од 22.08.2019. године, одбачена је, као неблаговремена и недозвољена, жалба тужене изјављена против пресуде Основног суда у Нишу П1 3247/17 од 12.06.2018. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужене основана.

Према стању у списима, током првостепеног поступка по тужби и противтужби тужену је заступао ВВ, адвокат из ..., без поднетог пуномоћја за заступање издатог од стране тужене у смислу члана 91. став 1. ЗПП.

Основни суд у Нишу је 12.06.2018. године донео пресуду П1 бр. 3247/17 и примерак одлуке покушао да достави адвокату ВВ 06.08.2018. године, када је тај адвокат на доставници за пријем писмена констатовао да је туженој отказано пуномоћје за заступање. Првостепени суд је примерак пресуде доставио и туженој

непосредно 15.08.2018. године. У име и за рачун тужене против првостепене пресуде, дана 29.08.2018. године, адвокат Милан Петровић из ... је изјавио жалбу и у прилогу поднео пуномоћје за заступање тужене.

Поступајући по налогу првостепеног суда од 22.04.2019. године тужена је уз допис од 09.05.2019. године доставила пуномоћје издато адвокату ВВ, а поднеском од 30.07.2019. године је одобрила све до тада предузете радње у поступку извршене од стране овог адвоката.

У поступку одлучивања о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П1 бр. 3247/17 од 12.06.2018. године, другостепени суд је оценио да је жалба тужене неблагоприятна и недозвољена, због чега је жалбу, применом члана 389. став 1. ЗПП, побијаним решењем одбацио.

Према датим разлозима констатација адвоката ВВ на доставници да је пуномоћје туженој отказано се не може сматрати отказом пуномоћја у складу са чланом 92. ЗПП. Поред тога, у прилог пуноважности заступања туженог у поступку од стране овог адвоката говори чињеница да је тужена уз поднесак од 09.05.2019. године доставила суду пуномоћје за заступање издато овом адвокату, као и да се поднеском од 30.07.2019. године изјаснила да признаје пуноважност свих правних радњи које је тај адвокат предузео у овој правној ствари у име и за рачун тужене.

Како је по оцени другостепеног суда првостепена пресуда овом адвокату достављена 06.08.2018. године, у смислу члана 367. став 1. ЗПП, наредног дана је почео да тече рок од 15 дана за изјављивање жалбе, па како је рок истекао 21.08.2018. године, то је жалба, изјављена 29.08.2018. године преко адвоката Милана Петровића из ..., неблагоприятна.

Истовремено је оцењено да пуномоћје, којим је тужена овластила адвоката Милана Петровића за заступање, није издао директор тужене, као заступник тужене у смислу члана 48. Закона о задругама, што изјављену жалбу чини недозвољеном, јер је изјављена од стране неовлашћеног лица, у смислу члана 378. став 3. ЗПП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда основано се наводима ревизије указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, у вези чл. 91, 92, 367. став 1, 378. став 3, 389. став 1. и 402. ЗПП.

Применом одредбе члана 91. ЗПП првостепени суд је био дужан да по пријему одговора на тужбу, противтужбе и у току целог поступка пази да ли је адвокат ВВ, који се у поступку појављивао као пуномоћник тужене, био овлашћен за заступање, односно да од тужене прибави пуномоћје издато овом адвокату. Услед пропуста тужене односно адвоката ВВ да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје за заступање, првостепени суд је, након доношења пресуде, по налогу другостепеног суда, позвао тужену да накнадно достави пуномоћје издато овом адвокату као и да се изјасни да ли одобрава све до

тада предузете радње у поступку извршене од стране овог адвоката, што је тужена учинила поднесцима од 09.05.2019. године и 30.07.2019. године.

Према оцени Врховног касационог суда такво поступање и изјашњење тужене представља откалањање процесних недостатака у поступку и, супротно закључку другостепеног суда, не значи нужно и да адвокат ВВ заступа тужену и у другостепеном поступку, тим пре што је у име и за рачун тужене жалбу против првостепене пресуде поднео адвокат Милан Петровић и у прилогу жалбе поднео пуномоћје за заступање.

Не може се прихватити као правилан ни закључак другостепеног суда да отказ пуномоћја туженој од стране адвоката ВВ није издат у законом прописаном облику. Чланом 92. ЗПП је прописано да странци пуномоћник може да откаже пуномоћје у свако време, с тим да га мора саопштити суду пред којим се води поступак у писаном облику или усмено на записник. Адвокат ВВ је, приликом покушаја уручења пресуде, на доставници од 06.08.2018. године констатовао да је туженој отказано пуномоћје, на који начин је у писаном облику обавестио суд о овој околности. При том, имајући у виду да је за изјављивање жалбе тужена овластила другог адвоката, изводи се закључак да је о отказу пуномоћја од стране адвоката ВВ тужена претходно обавештена.

Погрешно је другостепени суд закључио и да пуномоћје, којим је тужена овластила адвоката Милана Петровића за заступање у другостепеном поступку, није издао директор тужене. Провером података о привредним друштвима које води Агенција за привредне ресистре утврђено је да је законски заступник тужене директор ГГ, који је, према стању у списима, својеручно потписао и снабдео печатом тужене пуномоћје за заступање идато овом адвокату, због чега је по оцени Врховног касационог суда пуномоћје издато у законом прописаном облику и адвокат Милан Петровић овлашћен за изјављивање жалбе и предузимање даљих радњи у поступку.

Како је, дакле, адвокат ВВ, пуноважно заступао тужену у поступку до дана доношења првостепене пресуде, те како је на доставници којом је покушано уручење примерка пресуде констатовано да је овај адвокат туженој отказао пуномоћје, али не и да је примерак пресуде уручен овом адвокату, то рок за изјављивање жалбе није почео да тече 07.08.2018. године како је то закључио другостепени суд, већ наредног дана од дана када је првостепена пресуда достављена непосредно туженој - 16.08.2018. године.

С тога је жалба тужене изјављена 29.08.2018. године против пресуде Основног суда у Нишу П1 бр. 3247/17 од 12.06.2018. године, у прилог које је поднето уредно пуномоћје за заступање тужене од стране адвоката Милана Петровића, благовремена и дозвољена, због чега је побијано решење укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

У поступку поновног одлучивања, другостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка, тако што ће оценити основаност изјављене жалбе и донети мериторну одлуку.

Из наведених разлога, на основу члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић